

BOEKRECENSIE: extraLapis N° 47
NAMIBIA

Uitgegeven door Christian Weise Verlag, München 2014

Diverse auteurs

ISSN 0945-8492

114 pp – 210 x 295 mm – 700 gram – softcover

19,80 Euro (excl P&P)

Stellen dat Namibia wat mineralen betreft tot de verbeelding spreekt is een understatement dat kan tellen. In eerste instantie herbergt het land enkele absolute kanjers van klassieke vindplaatsen zoals Tsumeb (tot nader order nog altijd de wereldwijd beste vindplaats – zowel wat mineraalsoorten als specimenkwaliteit betreft), Berg Aukas en Onganja. Daar komen bovendien nog met de regelmaat van een klok nieuwe vondsten bij uit Erongo, Kaokoveld en tal van kleinere lokaliteiten zowat over het hele land verspreid. Ooit was dit land een Duitse kolonie (1885 tot 1915) en dat verklaart de speciale interesse van Duitse verzamelaars voor zijn mineralen. Een en ander in aanmerking genomen komt het dan ook niet als een verrassing dat Weise Verlag besloot om het zevenenveertigste deel van zijn extraLapis reeks aan Namibia te wijden.

Na een algemene inleiding tot Namibia (6 pp) volgt een overzicht van de mineralen uit Erongo (16 pp) met speciale aandacht voor de kristalvorming – vooral schorl, aquamarijn en fluoriet komen hierbij aan de beurt. Dan wordt de mijnbouw van het land van micro- tot macroschaal onder de loep genomen (9 pp). Vervolgens passeren topaas van Spitzkoppe (3 pp) en opaal van Khorixas (4 pp) de revue. Na een overzicht van de mineralen en vindplaatsen van het Kaokoveld (10 pp) worden de voornaamste Namibische vindplaatsen van fluoriet (14 pp – voornamelijk Okorusu en Erongo) besproken. De daaropvolgende overzichten van de mineralen van Berg Aukas (4 pp) en van Onganja (6 pp) gaan uiteraard vooral over respectievelijk descloiziet en cupriet. Als volgende zijn amethist uit Goboboseb (10 pp) en toermalijn van Brandberg (4 pp) aan de beurt. Dan is het hoog tijd voor het onvermijdelijke relaas over Tsumeb (18 pp - een Tsumeb-loos werk over de mineralen van Namibia zou nauwelijks ernstig kunnen worden genomen): hier werd gekozen voor een format waarbij acht vooraanstaande verzamelaars toelichten waarom de vindplaats voor hen persoonlijk zo belangrijk is. Er wordt afgesloten met een bijdrage over smithsoniet uit Namibia (4 pp). Dit alles wordt ondersteund door een uitstekend, overzichtelijk kaartje waarop de belangrijkste vindplaatsen duidelijk zijn aangegeven.

Uitstekende lay-out en fotowerk zijn zowat het handelsmerk geworden van de extraLapis reeks en ook in dit volume wordt deze lovenswaardige traditie onverminderd verder gezet. Ook nu wordt het leeuwendeel van het beschikbare bladspiegeloppervlak voor (uitstekende) foto's gereserveerd. Maar tegelijk schuilt hierin de zwakte van deze uitgave: voor de geselecteerde onderwerpen blijft absoluut onvoldoende ruimte over voor een bevredigende ondersteunende tekst (terwijl er toch 23 auteurs aan hebben meegewerkt – begrijpe wie kan!). Vooreerst laat een land als Namibia zich eenvoudigweg niet mineralogisch vatten in een schamele 114 pagina's – wat hier aangeboden wordt is niet meer dan een greep uit de enorme verscheidenheid aan mogelijke onderwerpen. Bovendien wordt met de schaarse beschikbare ruimte ook niet altijd oordeelkundig omgesprongen: het hoofdstukje over smithsoniet bestaat essentieel uit niet veel meer dan zeven foto's van specimens waarvan er zes uit Tsumeb afkomstig zijn. De teksten bij het Tsumeb verhaal (18 pagina's!) zijn weinig relevant vanwege te persoonlijk gerelateerd aan de betrokken verzamelaars – ook hier zijn het weer de foto's

die de show moeten redden. Muntte het voorgaande extraLapis nummer (deel 46 “Pyromorphit, Mimetesit, Vanadinit”) uit door zijn volledigheid dan laat “Namibia” zich vooral opmerken door zijn sterk fragmentarische en bijtijds weinig diepgaande inhoud.

Wat mij echter helemaal ontgaat, is waarom dit werk tegelijk op de markt wordt gegooid met het nieuwe “Namibia – Minerals and Localities – part I” van het concurrerende Bode Verlag. Dit laatste is met zijn 608 pagina’s (en er volgt nog een tweede deel rond september 2015!) zonder enige discussie te beschouwen als het magistraal en finaal meesterwerk over Namibia (zie afzonderlijke recensie) waartegen extraLapis N° 47 uitermate schril afsteekt. Als verzamelaar mag je het ene boek niet missen terwijl het andere daar nauwelijks nog iets nieuws aan toevoegt...de conclusie omtrent wát te kopen ligt dan ook voor de hand. Maar de abonnees op extraLapis hebben die keuze niet en krijgen het (veel) zwakkere broertje er wel ongevraagd bovenop – ik voel mij met mijn abonnement dan ook danig bekocht, en ik heb zo het gevoel dat ik wel de enige niet zal zijn...

RAYMOND DEDEYNE